

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการที่มีระดับ

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงและต่ำ*

Vocabulary Learning Strategies of Interdisciplinary Studies Students with High and Low Levels of Reading Comprehension Ability in Social Sciences

ธีรวัฒน์ ดันทนีส**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงและต่ำ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ โดยใช้แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ และแบบสอบถามเพื่อใช้สัมภาษณ์กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ โดยเก็บข้อมูลกับนักศึกษาสหวิทยาการชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง จำนวน 123 คน หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สถิติทดสอบ t-test และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. นักศึกษาสหวิทยาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับปานกลาง 2. นักศึกษาสหวิทยาการที่มีความสามารถในการอ่านสูง และต่ำใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยรวมไม่แตกต่างกัน 3. นักศึกษาสหวิทยาการที่มีความสามารถในการอ่านสูงใช้ consolidating strategies มากกว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 5. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภท determination strategies และ cognitive strategies มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 6. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภท consolidating strategies, memory strategies และ metacognitive strategies มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Abstract

The purposes of this mixed methods research were to study and compare the vocabulary learning strategies of interdisciplinary studies students with high and low levels of reading comprehension ability in social sciences and study the relationships between vocabulary learning strategies and reading

* ผลงานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย ประเภททุนวิจัยทั่วไป มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2555

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำวิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

comprehension ability in social sciences. The research instruments used in this study were a questionnaire of vocabulary learning strategies and a questionnaire for interviewing vocabulary learning strategies.

The sample of the study was 123 second-year interdisciplinary studies students. The data were analyzed by the SPSS programme using arithmetic mean, standard deviation and Pearson Correlation Coefficient. The results of the study were as follows: 1. Interdisciplinary studies students with high and low levels of reading comprehension ability used the vocabulary learning strategies at a medium level. 2. There were no significant differences of the use of vocabulary learning strategies between the two groups of interdisciplinary studies students. 3. Interdisciplinary studies students with a high level of reading comprehension ability used consolidating strategies more than those with a low level at the .05 level of significance. 4. There was a positive relationship between vocabulary learning strategies and reading comprehension ability at the .01 level of significance. 5. Determination strategies and cognitive strategies had a positive relationship with reading comprehension ability at the .05 level of significance. 6. Consolidating strategies, memory strategies and metacognitive strategies had a positive relationship with reading comprehension ability at the .01 level of significance.

1. บทนำ

คำศัพท์เป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญสามประการของภาษาคือ เสียง (sound) คำศัพท์ (vocabulary) และโครงสร้างไวยากรณ์ (grammar) และคำศัพท์ถือเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการสื่อสารและการเรียนภาษาของมนุษย์อีกทั้งยังมีบทบาทที่สำคัญในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองทั้งหมด ความเชี่ยวชาญในเรื่องคำศัพท์ไม่เพียงแต่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ต้องสามารถเกิดขึ้นสะสมเพิ่มพูนได้ตลอดชีวิต ถ้าผู้เรียนภาษาที่สองไม่สามารถผันฝ้ออุปสรรคในการเรียนรู้คำศัพท์ จะส่งผลต่อทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน

Coady (1997) และ Nation (1990) ได้ให้ทัศนะว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อความสามารถในการเรียนภาษาที่สอง โดยผู้เรียนพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการสื่อสารในขณะที่ใช้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นทักษะการอ่านหรือการพูด เกิดจากปัจจัยในเรื่องคำศัพท์เป็นสำคัญ

Brisbois (1995) ได้ทำการศึกษาและพบว่า ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในภาษาที่สองมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านมากกว่าความรู้ในเรื่องทักษะไวยากรณ์ภาษาที่สอง

Laufer (1997) ได้กล่าวสนับสนุนว่า คำศัพท์มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านมากกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบทอ่าน ผู้เรียนจะไม่สามารถตีความหรือทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านภาษาที่หนึ่งหรือภาษาที่สองก็ตาม

นอกจากนี้ Oxford (1986b) ได้อธิบายว่า กลวิธีการเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เนื่องจากกลวิธีในการเรียนช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (learner autonomy) และครูถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสอนกลวิธีการเรียนให้กับผู้เรียน (strategy training)

Koda (1996) ชี้ให้เห็นว่า ในการอ่านบทอ่านแต่ละครั้งซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์เป็นจำนวนมาก ถ้าผู้อ่านสามารถใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์เหล่านั้นได้ ผู้อ่านจะเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้เป็นอย่างดี

Barnett (1988) และ Jimenez (1997) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ว่า ถ้าผู้อ่านสามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม จะส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการอ่านจับใจความภาษาที่สองได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องชี้แนะและสอนให้ผู้อ่านเรียนรู้ถึงการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่านักศึกษามีความพยายามในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่แต่ผลลัพธ์ที่ได้ยังไม่ดี เป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่มักใช้วิธีการจำคำศัพท์ใหม่เหมือนนกแก้วนกขุนทอง นักศึกษายังไม่รู้จักใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่จะช่วยในการจำคำศัพท์เหล่านั้นได้โดยที่สามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เช่น จำเชื่อมโยงกับคำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือตรงกันข้ามกัน จำบริบทการใช้คำนั้นในประโยค นอกจากนี้การเรียนรู้คำศัพท์ถือเป็นสิ่งที่ยากเนื่องจากคำศัพท์มีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ หากเปรียบเทียบกับ การเปลี่ยนแปลงในเรื่องของไวยากรณ์และการออกเสียง ดังนั้นผู้สอนจึงควรช่วยให้นักศึกษาสามารถนำวิธีการหรือกลวิธีที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ด้วยเหตุนี้การวิจัยในเรื่องกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จะเห็นได้ว่าคำศัพท์เป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน และจากประสบการณ์ในการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสังคมศาสตร์ I และภาษาอังกฤษสำหรับสังคมศาสตร์ II ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาสหวิทยาการยังมีปัญหาในเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงสนใจสืบเนื่องถึงสาเหตุของปัญหาดังกล่าวน่าจะเกิดจากปัญหาในเรื่องคำศัพท์ซึ่งส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงตั้งใจและต้องการที่จะศึกษากลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการ เพื่อให้ได้คำตอบว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านสูง และต่ำมีลักษณะอย่างไร แตกต่างกันหรือไม่ และกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาจริงหรือไม่ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาแก้ปัญหาในการอ่านให้กับนักศึกษาได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับสังคมศาสตร์ให้กับนักศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

การวิจัยในครั้งนี้มีความแตกต่างจากงานวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่เคยมีนักวิจัยทำการศึกษาไว้คือ ที่ผ่านมานักวิจัยส่วนใหญ่ทำการศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในรูปแบบของการวิจัยเชิงปริมาณเท่านั้น แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ซึ่งเป็นการรวมระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เข้าด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการนำผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้มาใช้ในการอธิบายขยายความผลการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อช่วยให้การตอบคำถามการวิจัยละเอียดชัดเจนและสมบูรณ์มากกว่าการใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพเพียงรูปแบบเดียว

2. แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

คำศัพท์เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษา ดังนั้นคำศัพท์จะส่งผลต่อความสามารถทางภาษาของคนคนนั้น Wilkins (1972) ได้ให้ความเห็นว่า ถ้าขาดไวยากรณ์เราก็คงยังสามารถสื่อความหมายได้เล็กน้อย แต่ถ้าขาดคำศัพท์ก็จะไม่สามารถสื่อความหมายใด ๆ ได้เลย นั่นหมายความว่าถ้าปราศจากคำศัพท์ ทักษะการสื่อสารทางภาษาไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่านหรือเขียนก็จะไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ เราจึงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าคำศัพท์มีบทบาทที่สำคัญมากในการเรียนภาษาที่สอง และยิ่งผู้เรียนรู้คำศัพท์มากก็จะเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพในการเรียนภาษาที่สองได้อย่างดียิ่ง

นอกจากนี้ McCarthy (1990) ได้กล่าวว่า ไม่ว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาหรือเรียนรู้ในเรื่องเสียงในภาษาได้ดีเพียงใดก็ตาม ถ้าปราศจากคำศัพท์ที่จะใช้ในการสื่อความหมาย การสื่อสารโดยใช้ภาษาที่สองก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างกว้างขวาง

2.1 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ Schmitt (1997) เป็นหลักในการจำแนกกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ (Vocabulary Learning Strategies) หมายถึงเทคนิคหรือวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการค้นหาความหมายหรือเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น

2.1.1 Discovery strategies เป็นกลวิธีที่ใช้ในการหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ เมื่อผู้เรียนพบคำศัพท์เหล่านั้นเป็นครั้งแรก กลวิธีในกลุ่มนี้ประกอบด้วย

2.1.1.1 Determination strategies เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการหาความหมายของคำศัพท์โดยการเดาจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำ เช่น หน่วยคำเติมหน้า (prefix) หน่วยคำเติมท้าย (suffix) รากคำ (root) เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทซึ่งวิธีการนี้ถือเป็น

วิธีการแรกและวิธีหลักที่ทำให้ผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ใหม่ ใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายเช่น พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย พจนานุกรมไทย-อังกฤษ พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ หรือใช้รายการคำศัพท์ในหนังสือ

2.1.1.2 Social strategies เป็นวิธีการหาความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยการถามจากครูหรือเพื่อนโดยขอให้แปลความหมายเป็นภาษาไทย ยกตัวอย่างคำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือเป็นการหาความหมายของคำศัพท์จากการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน

2.1.2. Consolidating strategies เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการฝึกคำศัพท์ เรียนรู้คำศัพท์ และจำคำศัพท์เมื่อผู้เรียนได้พบคำศัพท์เหล่านั้น กลวิธีในกลุ่มนี้ประกอบด้วย

2.1.2.1 Social strategies เป็นกลวิธีที่ถูกใช้ในการฝึกคำศัพท์ร่วมกับเพื่อน ๆ ใช้คำศัพท์เหล่านั้นในการพูดคุยกับชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งวิธีการเหล่านี้เป็นวิธีการในการเรียนรู้อย่างเป็นอิสระนอกชั้นเรียน

หมายเหตุ Social strategies จัดอยู่ในกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ทั้ง 2 ประเภทเนื่องจากกลวิธีทางสังคมเป็นกลวิธีที่สามารถใช้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกลวิธีทั้ง 2 ประเภท

2.1.2.2 Memory strategies เป็นกลวิธีที่ใช้ในการจำคำศัพท์โดยการเชื่อมโยงเข้ากับพื้นความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ จัดกลุ่มคำศัพท์ตามความหมายที่สัมพันธ์กัน ศึกษาจากภาพที่สื่อความหมายของคำศัพท์ ศึกษาจากการสะกดคำศัพท์ การออกเสียงคำศัพท์ซึ่งวิธีการเหล่านี้เป็นกลวิธีที่ช่วยในการจำคำศัพท์ของผู้เรียนทั้งสิ้น

2.1.2.3 Cognitive strategies เป็นกลวิธีที่ถูกใช้ในการฝึกคำศัพท์ เช่น ออกเสียงหรือเขียนคำศัพท์ซ้ำ ๆ จดบันทึกคำศัพท์ที่เรียนในชั้นเรียน จดบันทึกคำศัพท์ที่สนใจเป็นพิเศษ ทำสมุดจดรวบรวมศัพท์ใหม่ของตนเอง ทำบัตรคำไว้เพื่อทบทวนคำศัพท์ ฟังเทปหรือซีดีคำศัพท์ ฝึกจากแบบฝึกหัดคำศัพท์ในบทเรียน ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้กลวิธีเหล่านี้เพื่อพัฒนาให้เป็นผู้เรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพ

2.1.2.4 Metacognitive strategies เป็นกลวิธีที่ถูกใช้ในการควบคุมและประเมินการเรียนรู้คำศัพท์ของตนเองเช่น ฟังเพลง ดูภาพยนตร์ อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ทดสอบคำศัพท์ด้วยตัวเอง หรือทบทวนคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเลือกนักศึกษาสหวิทยาการ ชั้นปีที่ 2 ทุกคนที่ลงทะเบียนเรียน

วิชา SI 272 ภาษาอังกฤษสำหรับสังคมศาสตร์ II ในภาคเรียนที่ 2 / 2555 จำนวน 123 คน และแบ่งกลุ่มตัวอย่างโดยใช้คะแนนสอบกลางภาคในวิชานี้เฉพาะส่วนของทักษะการอ่านเป็นตัวชี้วัดระดับความสามารถ โดยใช้วิธีการคำนวณคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ระดับสูง จำนวน 33 คน และระดับต่ำจำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้แนวคิดของ Schmitt (1997) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย Discovery strategies 14 ข้อ และ Consolidating strategies 36 ข้อ และแบบสอบถามจำนวน 8 ข้อ เพื่อให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ จากนั้นจึงนำเครื่องมือไปทดลองใช้แล้วหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ได้เท่ากับ 0.912 ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 คน แล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS ในการหาค่าเฉลี่ย ค่าสถิติทดสอบ t-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง 20 คน และระดับต่ำ 20 คน

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการ

จากการศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการ จำนวน 123 คน พบว่านักศึกษาโดยรวมใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.94, SD = 0.46) เมื่อพิจารณานักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงและต่ำ พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.02, 2.82; SD = 0.43, 0.49 ตามลำดับ)

เนื่องจากกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ Discovery strategies และ Consolidating strategies เมื่อพิจารณากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบ **Discovery strategies** พบว่านักศึกษาโดยรวมใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภทนี้ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.13, SD = 0.52) ซึ่งนักศึกษาทั้งในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Discovery strategies ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.08, 3.02; SD = 0.54, 0.51 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณากลวิธีย่อยภายใต้ Discovery strategies พบว่านักศึกษาโดยรวม และนักศึกษาในกลุ่มสูงและต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภท Determination strategies และ Social strategies ในระดับปานกลาง

สำหรับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบ **Consolidating strategies** พบว่า นักศึกษาโดยรวมใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภทนี้ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.87$, $SD=0.49$) ซึ่งนักศึกษาทั้งในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Consolidating strategies ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.00$, 2.75 ; $SD=0.43$, 0.51 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณากลวิธีย่อยภายใต้ Consolidating strategies พบว่านักศึกษาโดยรวม และนักศึกษาในกลุ่มสูงและต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภท Social strategies, Memory strategies และ Cognitive strategies ในระดับปานกลาง ส่วนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภท Metacognitive strategies นักศึกษาโดยรวม และนักศึกษาในกลุ่มต่ำใช้กลวิธีประเภทนี้ในระดับน้อย ส่วนนักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีประเภทนี้ในระดับปานกลาง รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์	กลุ่มสูง (33 คน)		กลุ่มต่ำ (36 คน)		รวม (123 คน)	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
A. Discovery strategies	3.08	0.54	3.02	0.51	3.13	0.52
1.Determination strategies	3.22	0.47	3.02	0.59	3.18	0.56
2.Social strategies	2.84	0.86	3.01	0.70	3.05	0.77
B. Consolidating strategies	3.00	0.43	2.75	0.51	2.87	0.49
1.Social strategies	2.80	0.86	2.57	0.72	2.70	0.80
2.Memory strategies	3.02	0.51	2.77	0.59	2.87	0.56
3.Cognitive strategies	3.19	0.56	2.95	0.56	3.09	0.60
4.Metacognitive strategies	2.63	0.79	2.33	0.65	2.46	0.73
รวม	3.02	0.43	2.82	0.49	2.94	0.46

ตารางที่ 1 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษากลุ่มสูง กลุ่มต่ำ และนักศึกษาโดยรวม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงและต่ำ

ผลการศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ระหว่างนักศึกษาสหวิทยาการที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงและต่ำ พบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูง ($\bar{x}=3.00$, $SD=0.43$) ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Consolidating strategies สูงกว่านักศึกษากลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ต่ำ ($\bar{x}=2.75$, $SD=0.51$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=2.233$, $sig=.029$) ส่วนกลวิธีด้านอื่นๆ นักศึกษากลุ่มสูงและกลุ่มต่ำใช้ไม่แตกต่างกัน รายละเอียด

แสดงตารางที่ 2

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	
A. Discovery strategies	3.08	0.54	3.02	0.51	0.510
1. Determination strategies	3.22	0.47	3.02	0.59	1.514
2. Social strategies	2.84	0.86	3.01	0.70	-0.926
B. Consolidating strategies	3.00	0.43	2.75	0.51	2.233*
1. Social strategies	2.80	0.86	2.57	0.72	1.221
2. Memory strategies	3.02	0.51	2.77	0.59	1.904
3. Cognitive strategies	3.19	0.56	2.95	0.56	1.788
4. Metacognitive strategies	2.63	0.79	2.33	0.65	1.706
รวม	3.02	0.43	2.82	0.49	1.818

*แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสหวิทยาการ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสหวิทยาการ พบว่า กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.268 (sig=.003)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในแต่ละด้านกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ พบว่า ในกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภท Discovery strategies กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Determination strategies มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.204 (sig=.024)

นอกจากนี้ กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภท Consolidating strategies มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.307 (sig=.001)

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มนี้ พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Memory strategies มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.275 ($\text{sig}=.002$)

พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Cognitive strategies มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.193 ($\text{sig}=.033$)

พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Metacognitive strategies มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.309 ($\text{sig}=.001$) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3

	A.Dis	A.Det	A.Soc	B.Con	B.Soc	B.Mem	B.Cog	B.Met	STR	Ability
A.Dis	1.000	0.867**	0.767**	0.651**	0.464**	0.639**	0.422**	0.421**	0.814**	0.103
A.Det		1.000	0.346**	0.638**	0.408**	0.588**	0.480**	0.434**	0.761**	0.204*
A.Soc			1.000	0.405**	0.348**	0.447**	0.176	0.233**	0.552**	-0.070
B.Con				1.000	0.639**	0.924**	0.782**	0.627**	0.971**	0.307**
B.Soc					1.000	0.550**	0.392**	0.435**	0.635**	0.167
B.Mem						1.000	0.564**	0.438**	0.909**	0.275**
B.Cog							1.000	0.361**	0.732**	0.193*
B.Met								1.000	0.613**	0.309**
STR									1.000	0.268**
Ability										1.000

** มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสหวิทยาการ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับสูงจำนวน 20 คน และกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทาง

สังคมศาสตร์ในระดับต่ำจำนวน 20 คน ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกตามข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 นักศึกษาคิดว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์มีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร

จากการสัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่าการเรียนรู้คำศัพท์มีความสำคัญ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ช่วยให้จำคำศัพท์ที่เรียนได้ง่ายขึ้น เรียนรู้คำศัพท์ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น รู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น และสามารถนำกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่นการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ทำให้การฟัง การพูดและการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น

ข้อ 2 ที่ผ่านมานักศึกษามีความเข้าใจในคำว่า “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์” มากน้อยแค่ไหน อย่างไร

จากการสัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ามีเข้าใจ “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์” ในระดับปานกลาง โดยให้เหตุผลว่า ไม่รู้จะใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์อย่างไร และไม่สามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างหลากหลาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าใจว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์คือการท่องจำคำศัพท์ จดรวบรวมรายการคำศัพท์ และหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่ามีเข้าใจ “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์” ในระดับน้อย โดยให้เหตุผลว่าไม่ค่อยสนใจคำศัพท์ จึงไม่รู้ถึงกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ ทำให้ไม่ค่อยได้ใช้ โดยปกติใช้แค่การท่องจำคำศัพท์

ข้อ 3 กลวิธีใดอีกบ้างที่นักศึกษาใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์นอกเหนือจากกลวิธีที่ระบุในแบบสอบถาม

จากการสัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทั้งที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงและต่ำได้ระบุกลวิธีกลวิธีอื่น ๆ ที่ใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์นอกเหนือจากที่ระบุในแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

- 1) จดคำศัพท์ในกระดาดแล้วติดไว้ตามที่ต่าง ๆ ในห้อง เพื่อให้เห็นผ่านตาบ่อย ๆ จะได้จำคำศัพท์ได้
- 2) เรียนรู้คำศัพท์จากการเล่นเกมออนไลน์ หรือ chat กับชาวต่างชาติผ่านทาง social network ต่าง ๆ เช่น facebook
- 3) ทายปัญหาหรือถามตอบคำศัพท์
- 4) นำคำศัพท์ที่ฟังเสียงมาร้องต่อกันเป็นเพลง เช่น hen แม่ไก่, ไข่ egg, leg ขา เป็นต้น
- 5) พูดย่อคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบตลก ๆ ดัดจริตเพื่อให้จำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น
- 6) อ่านคำศัพท์จากป้ายหรือโฆษณาต่าง ๆ ตามที่สาธารณะ
- 7) บันทึกเสียงคำศัพท์ด้วยตนเองแล้วเปิดฟังบ่อย ๆ ควบคู่ไปกับการอ่านคำศัพท์

- 8) ใช้วิธีจำคำศัพท์ให้สอดคล้องกับคำที่ตกลง ๆ แปลก ๆ
- 9) ฟังเพลงภาษาอังกฤษโดยพิมพ์เนื้อเพลงออกมาดูตามในขณะฟัง

ข้อ 4 นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใดในการพัฒนาคำศัพท์ของตัวเองมากที่สุดหรือใช้บ่อยที่สุด เพราะเหตุใด

จากการสัมภาษณ์ พบว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงและต่ำใช้บ่อยที่สุด มีดังต่อไปนี้ ท่องจำ เขียนคำศัพท์ซ้ำ ๆ หาความหมายจากพจนานุกรมออนไลน์หรือพจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ พจนานุกรมสองภาษา (อังกฤษ-ไทย) ฟังเพลงสากลหรือดูภาพยนตร์ sound track จดรวมเป็นรายการคำศัพท์ไว้ท่องจำ ท่องศัพท์โดยออกเสียงดัง ๆ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่ากลวิธีเหล่านี้เป็นวิธีการที่คุ้นเคย ใช้มานานแล้วและทำได้ง่ายตายไม่ยุ่งยาก

ข้อ 5 จาก 50 กลวิธีในแบบสอบถาม กลวิธีที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุด หรือ ไม่เคยใช้เลย คือ เพราะเหตุใด

จากการสัมภาษณ์ พบว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงและต่ำใช้น้อยที่สุดหรือไม่เคยใช้เลย มีดังต่อไปนี้

- 1) ทำบัตรคำไว้ทบทวนคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างมองว่าเป็นวิธีที่ยุ่งยาก เสียเวลา และบางครั้งถ้าเป็นคำศัพท์ที่ไม่ได้ใช้บ่อยในชีวิตประจำวันก็ไม่ได้มีความจำเป็นต้องเขียนเป็นบัตรคำ
- 2) อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่าแปลศัพท์ไม่ได้ มีคำศัพท์ที่อ่านไม่ออกเป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อเรื่อง บางคนมองว่าเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ
- 3) ทดสอบตัวเองโดยใช้แบบทดสอบคำศัพท์ เนื่องจากคิดว่าเป็นการกดดันตัวเองเกินไป กลัวได้คะแนนไม่ดี
- 4) วิเคราะห์โครงสร้างหรือหน้าที่ของคำ เพราะไม่เข้าใจโครงสร้างคำเลยวิเคราะห์ไม่ได้
- 5) ใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ เนื่องจากจะทำให้เข้าใจยากมากขึ้นกว่าเดิม
- 6) พูดคุยกับชาวต่างชาติ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่าไม่กล้าพูด กลัวพูดผิด นึกศัพท์ไม่ออก รู้ศัพท์น้อยและฟังไม่ออกว่าพูดอะไร
- 7) จำศัพท์จากอักษรแต่ละตัวในการสะกดคำ เพราะวิธีนี้ไม่ช่วยในการออกเสียงและเรียนรู้ชนิดของคำ

ข้อ 6 ปกติขณะที่นักศึกษาอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ดูหนัง ฟังเพลงภาษาอังกฤษ แล้วเจอคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจความหมาย นักศึกษามีวิธีจัดการกับปัญหานี้อย่างไร

จากการสัมภาษณ์พบว่าขณะที่นักศึกษาอ่านหนังสือพิมพ์ ดูหนัง ฟังเพลงภาษาอังกฤษ แล้วพบคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจความหมาย กลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงและต่ำใช้วิธีการดังนี้

1) หาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมออนไลน์หรือพจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ในโทรศัพท์มือถือ หรือใช้โปรแกรมแปลภาษาจาก google แล้วนำมาขัดเกลาอีกครั้ง

2) ในการฟังเพลงจะเดาความหมายจากบริบทของเพลงก่อนแล้วจึงเปิดพจนานุกรมตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

3) เดาความหมายโดยอ่านจากประโยคข้างเคียง ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับสูงจะใช้กลวิธีนี้บ่อย

4) ถามเพื่อน ผู้รู้หรือคนที่เก่งภาษาอังกฤษ

5) จดคำศัพท์เหล่านั้นออกมาแล้วจึงนำมาหาความหมายจากพจนานุกรมทีหลัง

ข้อ 7 นักศึกษาคิดว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในรูปแบบต่าง ๆ ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้นหรือไม่ อย่างไร

จากการสัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นด้วยว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในรูปแบบต่าง ๆ ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น โดยกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลดังต่อไปนี้

1) หากจะหาความหมายจากพจนานุกรมอย่างเดียวก็เป็นแค่วิธีการท่องจำ ในขณะที่การใช้กลวิธีอื่นจะทำให้เข้าใจคำศัพท์ได้ดีขึ้น

2) กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เป็นเทคนิคที่ช่วยให้จำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ช่วยในการจัดการแก้ปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่รู้

3) เทคนิคในการเรียนรู้หรือจดจำคำศัพท์ของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ดังนั้นวิธีการที่ใช้จึงแตกต่างกันไปตามความถนัดและความสนใจในการเรียนรู้ของแต่ละคน

4) กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เป็นสิ่งที่ช่วยให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์มากขึ้น และควรใช้เป็นประจำสม่ำเสมอ

5) กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้ด้วยตนเอง

ข้อ 8 นักศึกษาคิดว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์หรือไม่ เพราะเหตุใด

จากการสัมภาษณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นด้วยว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ โดยให้เหตุผลดังต่อไปนี้

1) การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ช่วยให้อ่านบทความต่าง ๆ ได้รวดเร็วขึ้นและช่วยให้สามารถเดาความหมายของบางประโยคได้โดยไม่ต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ทุกคำในเรื่อง

2) การเรียนคำศัพท์ผ่าน Social Network ต่าง ๆ ทำให้รู้ศัพท์เยอะขึ้นส่งผลให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ดีขึ้น

3) ถ้าเราได้ฝึกฝนและใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์บ่อย ๆ ก็จะทำให้จำคำศัพท์ได้มากขึ้น และนำไปใช้กับการอ่านทำให้อ่านได้ดีขึ้น

4) การอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์มีศัพท์เฉพาะเป็นจำนวนมาก และเป็นศัพท์ยาก ดังนั้นการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ ช่วยในการอ่านได้มาก

5) คำศัพท์เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการอ่านและการเขียน ถ้ายังใช้วิธีการที่ทำให้รู้ศัพท์มากก็ยิ่งเข้าใจประโยคและอ่านเรื่องเข้าใจยิ่งขึ้น

5. บทสรุป

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการ

5.1.1 นักศึกษาสหวิทยาการที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับสูง ต่ำ และโดยรวม ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับปานกลาง

5.1.2 นักศึกษาสหวิทยาการที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับสูง ต่ำ และโดยรวม ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภท Discovery strategies มากกว่า Consolidating strategies ซึ่งกลวิธีทั้งสองประเภทนี้ถูกใช้ในระดับปานกลาง

5.1.3 สำหรับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในกลุ่ม Discovery strategies นักศึกษาสหวิทยาการที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับสูง ต่ำ และโดยรวม ใช้กลวิธีประเภท Determination strategies มากที่สุด ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

5.1.4 สำหรับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในกลุ่ม Consolidating strategies นักศึกษาสหวิทยาการที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับสูง ต่ำ และโดยรวม ใช้กลวิธีประเภท Cognitive strategies มากที่สุดซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และใช้กลวิธีประเภท Metacognitive strategies น้อยที่สุด ซึ่งนักศึกษาโดยรวมและนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านในระดับต่ำใช้ในระดับน้อย ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านในระดับสูงใช้ในระดับปานกลาง

5.1.5 นักศึกษาสหวิทยาการที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับสูง ต่ำ และโดยรวม ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์น้อยที่สุด 5 อันดับแรก คือ อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ดัดข้อความภาษาอังกฤษไว้บนสิ่งของต่าง ๆ ทดสอบตัวเองโดยใช้แบบทดสอบ คำศัพท์ ทบทวนคำศัพท์เป็นประจำ ใช้พจนานุกรมอังกฤษ - อังกฤษ ซึ่งกลวิธีดังกล่าวนี้ถูกใช้ในระดับน้อย

5.1.6 นักศึกษาสหวิทยาการที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับสูง ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์มากที่สุด 5 อันดับแรก คือ ใช้พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์หรือพจนานุกรมออนไลน์ เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทในข้อความ จดคำศัพท์

เมื่อนั้นคิดว่าคำศัพท์นั้นตรงกับความสนใจส่วนตัว. จดคำศัพท์ใหม่ที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียน เขียนคำศัพท์ซ้ำ ๆ เมื่อต้องการจำคำศัพท์ ซึ่งกลวิธีดังกล่าวนี้ถูกใช้ในระดั้มาก

5.1.7 นักศึกษาสหวิทยาการที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์มากที่สุด 5 อันดับแรก คือใช้พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์หรือพจนานุกรมออนไลน์ ใช้พจนานุกรม 2 ภาษา เช่นพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย หรือ ไทย-อังกฤษ เขียนคำศัพท์ซ้ำ ๆ เมื่อต้องการจำคำศัพท์ ขอให้เพื่อนแปลความหมายของคำศัพท์ ออกเสียงคำศัพท์ดัง ๆ ซ้ำ ๆ เมื่อต้องการจำคำศัพท์ ซึ่งกลวิธีดังกล่าวนี้ถูกใช้ในระดั้มาก

5.1.8 นักศึกษาสหวิทยาการโดยรวมใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์มากที่สุด 5 อันดับแรก คือใช้พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์หรือพจนานุกรมออนไลน์ เขียนคำศัพท์ซ้ำ ๆ เมื่อต้องการจำคำศัพท์ ใช้พจนานุกรม 2 ภาษา ออกเสียงคำศัพท์ดัง ๆ ซ้ำ ๆ เมื่อต้องการจำคำศัพท์ จดคำศัพท์ เมื่อนั้นคิดว่าคำศัพท์นั้นตรงกับความสนใจส่วนตัว ซึ่งกลวิธีดังกล่าวนี้ถูกใช้ในระดั้มาก

5.2 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษสหวิทยาการที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงและต่ำ

นักศึกษสหวิทยาการที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงและต่ำใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยรวมไม่แตกต่างกัน

นักศึกษสหวิทยาการที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Consolidating strategies มากกว่านักศึกษาที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ของนักศึกษสหวิทยาการ

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภท Determination strategies และ Cognitive strategies มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภท Consolidating strategies, Memory strategies และ Metacognitive strategies มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

6.1 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการ

จากผลการวิจัย นักศึกษาสหวิทยาการที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับสูง ต่ำ และโดยรวม ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับปานกลาง เป็นเพราะนักศึกษายังไม่เข้าใจในเรื่องของ “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์” อย่างดีพอ ในประเด็นนี้ผู้วิจัยขอยกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสนับสนุนดังนี้ จากการสัมภาษณ์ นักศึกษาสหวิทยาการทั้งหมดรับรู้ว่าการวิธีการเรียนรู้คำศัพท์มีความสำคัญ โดยกล่าวว่า “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ช่วยให้จำคำศัพท์ที่เรียนได้ง่ายขึ้น เรียนรู้คำศัพท์ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น รู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น และสามารถนำกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้” แต่สิ่งที่ผู้วิจัยมองเห็นจากการสัมภาษณ์คือ นักศึกษายังมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในเรื่องของกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ จากข้อมูลที่พบ กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงส่วนใหญ่มีความเข้าใจในเรื่องของ “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์” ในระดับปานกลาง โดยให้เหตุผลว่า “ไม่รู้จักใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์อย่างไร และไม่สามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างหลากหลาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าใจว่าการวิธีการเรียนรู้คำศัพท์คือการท่องจำคำศัพท์ จดรวบรวมรายการคำศัพท์ และหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำส่วนใหญ่มีความเข้าใจ “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์” ในระดับน้อย โดยให้ความเห็นว่าไม่ค่อยสนใจคำศัพท์ จึงไม่รู้ถึงกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ ทำให้ไม่ค่อยได้ใช้ โดยปกติใช้แค่การท่องจำคำศัพท์ จากเหตุผลที่กล่าวมาทำให้เข้าใจได้ว่าทำไมนักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lu (2007) ที่พบว่านักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัย พบว่านักศึกษาสหวิทยาการที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับสูง ต่ำ และโดยรวม ใช้กลวิธีประเภท Discovery strategies มากกว่า Consolidating strategies เนื่องจาก Discovery strategies เป็นกลวิธีที่นักศึกษาต้องใช้ในการแก้ปัญหาเมื่อเจอคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายในครั้งแรก เพื่อหาความหมายของคำศัพท์ใหม่จึงเป็นเหมือนกลวิธีในขั้นต้นที่นักศึกษาต้องใช้จัดการกับคำศัพท์ก่อนที่จะไปถึงกลวิธีประเภทอื่น ซึ่งจากผลการวิจัยหากพิจารณาในกลุ่ม Discovery strategies นักศึกษาใช้กลวิธีประเภท Determination strategies มากที่สุด ซึ่งเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้วิธีการต่าง ๆ ในการหาความหมายของคำศัพท์ที่พบ

จากผลการวิจัยกลวิธีที่นักศึกษาสหวิทยาการโดยรวมใช้มากที่สุด 5 อันดับแรกจาก 50 กลวิธีทั้งหมด เป็นกลวิธีที่อยู่ในกลุ่ม Determination strategies ทั้งสิ้น คือการใช้พจนานุกรม อิเลคทรอนิกส์หรือพจนานุกรมออนไลน์ และการใช้พจนานุกรม 2 ภาษาซึ่งนักศึกษาใช้กลวิธี

ดังกล่าวในระดับมาก ซึ่งในประเด็นนี้ผู้วิจัยขอยกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาขยายความผลการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

จากการสัมภาษณ์ พบว่ากลวิธีการหาความหมายจากพจนานุกรมออนไลน์หรือพจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์และพจนานุกรมสองภาษา(อังกฤษ-ไทย) เป็นกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงและต่ำใช้บ่อยที่สุดในการพัฒนาคำศัพท์ของตนเอง โดยกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่าเนื่องจากเป็นวิธีการที่คุ้นเคย ใช้นานแล้วและทำได้ง่ายไม่ยุ่งยาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Schmit (1997) ที่พบว่ากลวิธีที่นักศึกษาใช้มากที่สุดและคิดว่าเป็นกลวิธีที่เป็นประโยชน์ที่สุดในการหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ คือการใช้พจนานุกรมสองภาษา และผลการวิจัยของ Fan (2003) ที่พบว่า กลวิธีการใช้พจนานุกรมในการหาความหมายของคำศัพท์ถูกรับรู้ว่าเป็นกลวิธีที่มีประโยชน์

จากผลการวิจัยยังพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงใช้กลวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทในข้อความอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เก่งจะมีความสามารถในการวิเคราะห์โดยมองความสัมพันธ์ทางความหมายจากบริบทในข้อความได้ ในประเด็นนี้สามารถอธิบายเพิ่มเติมจากผลการสัมภาษณ์ซึ่งพบว่าการเดาความหมายโดยอ่านจากประโยคข้างเคียงเป็นหนึ่งในกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงใช้บ่อยในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์เวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ ดูนั่ง ฟังเพลงภาษาอังกฤษ แล้วเจอคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Fan (2003) ที่พบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีในการเดาความหมายของคำศัพท์บ่อยที่สุด และผลการวิจัยของ Yang (2005), Ding (2002) และ Gu and Johnson (1996) ที่พบว่า การเดาความหมายจากบริบท การใช้พจนานุกรมสำหรับหาความหมายเป็นกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยในการเรียนคำศัพท์

จากผลการวิจัยยังพบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีประเภท Cognitive strategies มากที่สุดในกลุ่มกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการฝึกคำศัพท์ เรียนรู้คำศัพท์ และจำคำศัพท์ (Consolidating strategies) เหตุผลเนื่องมาจาก Cognitive strategies เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการฝึกคำศัพท์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ออกเสียงหรือเขียนคำศัพท์ซ้ำ ๆ จดบันทึกคำศัพท์ที่เรียนหรือที่สนใจเป็นพิเศษ นักศึกษาส่วนใหญ่จึงใช้กลวิธีเหล่านี้เพื่อพัฒนาให้เป็นผู้เรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพ

จากผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่ากลวิธีการเขียนคำศัพท์ซ้ำ ๆ เมื่อต้องการจำคำศัพท์ การออกเสียงคำศัพท์ดัง ๆ ซ้ำ ๆ เมื่อต้องการจำคำศัพท์ และการจดคำศัพท์เมื่อคิดว่าตรงกับความสนใจส่วนตัว เป็น 3 กลวิธีจาก 5 กลวิธีที่นักศึกษาใช้มากที่สุดในการสำรวจครั้งนี้ กลวิธีทั้งสามนี้จัดอยู่ในกลุ่ม Cognitive strategies ทั้งสิ้น ซึ่งนักศึกษาใช้กลวิธีดังกล่าวในระดับมาก และผลการสัมภาษณ์ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งพบว่า การเขียนคำศัพท์ซ้ำ ๆ การจดรวมเป็นรายการคำศัพท์ไว้ท่องจำ การท่องศัพท์โดยออกเสียงดัง ๆ เป็นกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยที่สุด

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lu (2007) ที่พบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีการฝึกและเรียนรู้คำศัพท์ (cognitive strategies) บ่อยที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ding (2002) ที่พบว่ากลวิธีการจดบันทึกคำศัพท์ และกลวิธีการฝึกคำศัพท์ซ้ำ ๆ เป็นกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้มาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Liao (2004) และ Wu (2005) ที่พบว่ากลวิธีการเขียนคำศัพท์ซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง และการศึกษาเสียงของคำศัพท์เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้บ่อยที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Schmit (1997) ที่พบว่าในส่วนของการฝึกคำศัพท์และเรียนรู้คำศัพท์ กลวิธีการท่องซ้ำ ๆ เป็นกลวิธีที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด และมองว่ามีประโยชน์มากที่สุด

นอกจากนี้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ยังสามารถอธิบายสนับสนุนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีการเรียนคำศัพท์ในกลุ่ม Cognitive strategies มากเนื่องจากยังมีกลวิธีในกลุ่มนี้อีกหลายกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้นอกเหนือจากที่ผู้วิจัยระบุไว้ในแบบสอบถาม เช่น

- จดคำศัพท์ในกระดาษแล้วติดไว้ตามที่ต่าง ๆ ในห้อง เพื่อให้ได้เห็นผ่านตาบ่อย ๆ จะได้จำคำศัพท์ได้

- นำคำศัพท์ที่พ้องเสียงมาร้องต่อกันเป็นเพลง เช่น hen แม่ไก่, ไข่ egg, leg ขา เป็นต้น
- พุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบตลก ๆ ดัดจริตเพื่อให้จำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น
- บันทึกเสียงคำศัพท์ด้วยตนเองแล้วเปิดฟังบ่อย ๆ ควบคู่ไปกับการอ่านคำศัพท์
- ใช้วิธีจำคำศัพท์ให้สอดคล้องกับคำที่ตลก ๆ แปลก ๆ
- ฟังเพลงภาษาอังกฤษโดยพิมพ์เนื้อเพลงออกมาดูตามในขณะที่ฟัง

จากกลวิธีดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักศึกษาพยายามหาวิธีการฝึกในรูปแบบที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของตัวเอง

จากผลการวิจัยเชิงปริมาณ ยังพบว่านักศึกษาสหวิทยาการใช้กลวิธีประเภท Metacognitive strategies น้อยที่สุด ซึ่งนักศึกษาโดยรวมและนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านในระดับต่ำใช้กลวิธีประเภทนี้ในระดับน้อย ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านในระดับสูงใช้กลวิธีประเภทนี้ในระดับปานกลาง กลวิธีประเภท Metacognitive strategies เป็นกลวิธีที่ใช้ในการควบคุมกำกับและประเมินการเรียนรู้คำศัพท์ของตนเองเช่น ฟังเพลง ดูภาพยนตร์ อ่านหนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษ ทดสอบคำศัพท์ด้วยตัวเอง หรือทบทวนคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ

และจากผลการวิจัยนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง ต่ำ และโดยรวม ใช้กลวิธีการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ การทดสอบตัวเองโดยใช้แบบทดสอบคำศัพท์ และการทบทวนคำศัพท์เป็นประจำในระดับน้อยและเป็นสามกลวิธีใน 5 อันดับแรกของกลวิธีที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุดในบรรดากลวิธีทั้งหมด และทั้งสามกลวิธีล้วนเป็นกลวิธีประเภท Metacognitive ทั้งสิ้น

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ทำให้ผู้วิจัยสามารถอธิบายเหตุผลเพื่อสนับสนุนประเด็นดังกล่าว ดังนี้ กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในกลุ่ม Metacognitive ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้น้อยที่สุดหรือไม่เคย

ใช้เลยถืออ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่าแปลศัพท์ไม่ได้ มีคำศัพท์ที่อ่านไม่ออกเป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อเรื่อง บางคนมองว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ ส่วนในประเด็นของการทดสอบตัวเองโดยใช้แบบทดสอบคำศัพท์กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเป็นการกดดันตัวเองเกินไป กลัวได้คะแนนไม่ดี

และจากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำ ใช้กลวิธีด้านสังคม ข้อที่ว่า “เมื่อมีโอกาสพูดคุยกับชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ จะพยายามใช้คำศัพท์ใหม่ที่ได้เรียนรู้ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้” ในระดับน้อย ซึ่งอธิบายได้จากข้อมูลการสัมภาษณ์ที่ว่า การพูดคุยกับชาวต่างชาติเป็นหนึ่งในกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่าไม่กล้าพูด กลัวพูดผิด นึกศัพท์ไม่ออก รู้ศัพท์น้อยและฟังไม่ออกกว่าพูดอะไร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Liao (2004) ที่พบว่า กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategies) และกลวิธีด้านสังคม (Social strategies) เป็นกลวิธีที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุด

6.2 การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงและต่ำ

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Consolidation strategies สูงกว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งในประเด็นนี้ผู้วิจัยให้เหตุผลว่า สืบเนื่องมาจากรูปแบบและพฤติกรรมในการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งโดยปกติแล้วนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับสูงจะมีการฝึกฝนคำศัพท์ร่วมกับผู้อื่น หรือปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษานอกชั้นเรียน ใช้วิธีการต่าง ๆ ในการจำคำศัพท์ เช่น เชื่อมโยงเข้ากับพื้นความรู้เดิม เรียนรู้การออกเสียงคำศัพท์ เขียนคำศัพท์พร้อมความหมาย อีกทั้งยังใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่หลากหลายในการฝึกฝนคำศัพท์ เช่น เขียนซ้ำ ๆ ออกเสียงซ้ำ ๆ จดคำศัพท์ใหม่และคำศัพท์ที่สนใจ รวมถึงใช้กลวิธีในการควบคุมและประเมินการเรียนรู้คำศัพท์ของตนเองเช่น ฟังเพลง ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษในระดับที่มากกว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ นอกจากนั้นผลจากข้อมูลการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับสูงใช้วิธีการเดาความหมายของคำศัพท์โดยอ่านจากประโยคข้างเคียงบ่อยครั้ง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ในระดับต่ำพูดถึงการใช้กลวิธีนี้น้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Zhang (2007) ที่พบว่า มีความแตกต่างอย่างมากในการใช้กลวิธีด้านความรู้ความคิด กลวิธีด้านอารมณ์สังคม กลวิธีอภิปัญญาระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำ นั่นคือนักเรียนที่เก่งภาษาจะรู้ถึงข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาของตนเองและแก้ไขข้อผิดพลาดได้ อีกทั้งยังมีความสามารถในการเดาที่ดี มีความกระตือรือร้น

ในการซักถามครูและปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นในการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ ตลอดจนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้ด้วยตนเอง

6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ของนักศึกษาสหวิทยาการ

จากผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยรวม และกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภท Determination strategies, Cognitive strategies, Consolidating strategies, Memory strategies ตลอดจน Metacognitive strategies มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สืบเนื่องมาจากคำศัพท์เป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Wilkins, 1972 และ McCarthy, 1990) ดังนั้นถ้าผู้เรียนรู้จักใช้กลวิธีที่จะช่วยให้สามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ได้ด้วยตนเองอย่างรวดเร็ว ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์อย่างถูกต้องเหมาะสมในการพัฒนาคำศัพท์ของตนเอง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก็จะดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Yang (2005) ที่พบว่า กลวิธีการจดบันทึกซึ่งจัดอยู่ในกลวิธีประเภท Cognitive strategies และการเดาจากบริบทซึ่งจัดอยู่ในกลวิธีประเภท Determination strategies มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Zhang (2007) ที่พบว่า กลวิธีการตรวจสอบตนเอง การจัดกลุ่มคำศัพท์ การฝึกทำแบบฝึกคำศัพท์ การจดบันทึก การเดาจากบริบท การฝึกปากเปล่าซ้ำ ๆ มีบทบาทที่สำคัญในทางบวกในการทำนายความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยทั่วไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Gu and Johnson (1996) ที่พบว่าปริมาณการรู้คำศัพท์และความสามารถทางภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันในทางบวก หมายความว่าผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จคือผู้เรียนที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลาย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Coady (1993) ที่พบว่าความสามารถในเรื่องคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้นนำไปสู่ประสิทธิภาพในการอ่านที่เพิ่มขึ้นนั่นเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Barnett (1988) และ Jimenez (1997) ที่พบว่าถ้าผู้อ่านสามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม จะส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการอ่านจับใจความภาษาที่สองได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Brisbois (1995) ที่พบว่าความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในภาษาที่สองมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านมากกว่าความรู้ในเรื่องทักษะไวยากรณ์ภาษาที่สอง

นอกจากนี้จากข้อมูลการสัมภาษณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ โดยกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ให้ความเห็นว่าการได้ฝึกฝน และใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์บ่อย ๆ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ในการอ่านอย่างมาก ช่วยให้อ่านบทความต่าง ๆ ได้รวดเร็วขึ้นโดยเฉพาะ

การอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ซึ่งมีศัพท์เฉพาะเป็นจำนวนมาก และการเรียนรู้คำศัพท์ผ่าน Social Network ต่าง ๆ ทำให้รู้ศัพท์เยอะขึ้นส่งผลให้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ดีขึ้น จากความเห็นของกลุ่มตัวอย่างในประเด็นดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างรู้ว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์นั้นมีประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์ให้ดีขึ้น

6.4 การประยุกต์ใช้ผลการวิจัยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1. ผู้สอนควรอธิบาย ยกตัวอย่างให้ผู้เรียนเข้าใจกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แต่ละประเภท และแต่ละกลวิธีเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม เพราะจากข้อมูลการสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงและต่ำมีความเข้าใจ “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์” ในระดับปานกลางและระดับน้อยตามลำดับ
2. ผู้สอนควรหากิจกรรมที่เน้นการปฏิสัมพันธ์เป็นกลุ่มในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายในการทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบทอ่าน โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับความสำเร็จและปัญหาที่เกิดขึ้นในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์
3. ผู้สอนควรหากิจกรรมที่เป็นการฝึกกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ (strategies training) ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เป็นวิธีการที่แต่ละคนใช้อย่างแตกต่างกันไปตามความถนัด ความสนใจ และรูปแบบในการเรียนรู้ของแต่ละคน
4. ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถนำกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ไปใช้ในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน

References

- Barnett, M.A. (1988). Reading through context: How real and perceived strategy use affects L2 comprehension. *The Modern Language Journal*, vol.72. (Summer),150-162.
- Brisbois, J.E. (1995). Connections between first and second language reading. *Journal of Reading Behavior*, vol.27, 565-584.
- Coady, J. (1993). Research on ESL/EFL Vocabulary Acquisition: Putting It in Context, in T. Huckin, M. Haynes & J. Coady (Eds.). *Second Language Reading and Vocabulary Learning*. Norwood: Ablex Publishing Corporation.

- Coady, J. and Huckin, T. (1997). *Second Language Vocabulary Acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Ding, Y. (2002). *Vocabulary learning strategies of Chinese EFL learners*. M.A. Guangdong University of Foreign Studies (People's Republic of China), ProQuest, UMI Dissertations Publishing, (ID 1024990905).
- Fan, Y. (2003). Frequency of use, perceived usefulness, and actual usefulness of second language vocabulary strategies: A study of Hong Kong learners. *The Modern Language Journal*, vol.87. (2), 222-241.
- Gu, Y., & Johnson, R.K. (1996). Vocabulary learning strategies and language learning outcomes. *Language Learning*, vol.46. (4), 643-679.
- Jimenez, R.T. (1997). The strategic reading abilities and potential of five low-literacy Latina/o readers in middle school. *Reading Research Quarterly*, vol.32. (July-September), 224-243.
- Koda, K. (1996). L2 word recognition research: a critical review. *The Modern Language Journal*, vol.80. (Winter), 450-477.
- Laufer, B. (1997). The lexical plight in second language reading: Words you don't know, words you think you know and words you can't guess, in J. Coady and T. Huckin (Eds.). *Second Language Vocabulary Acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Liao, Y.F. (2004). *A survey study of Taiwan EFL freshman vocabulary learning strategies*. Journal of Pingtung Teachers College, vol.21., 271-288.
- Lu, J. (2007). *Vocabulary Learning Strategies and Vocabulary Knowledge: A Study of Chinese Non-English Majors*. Shandong University (People's Republic of China). Retrieved from ProQuest, UMI Dissertations Publishing database, (ID 1027910975).
- McCarthy, M.J. (1990). *Vocabulary*. Oxford: Oxford University Press.
- Nation, I.S.P. (1990). *Teaching and Learning Vocabulary*. New York: Newbury House Publishers.
- Oxford, R.L. (1986b). *Second language learning strategies: current research and implications for practice*. (Report No.R3) Los Angeles: California University, Center for Language Education and Research. Retrieved from ERIC database. (ED 278273).

- Schmitt, N. (1997). Vocabulary learning strategies. in N. Schmitt & M. Mc Carthy (Eds.). *Vocabulary: Description, acquisition and pedagogic*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wilkins, D.A. (1972). *Linguistics in Language Teaching*. London: Arnold.
- Wu, W.S. (2005). Use and helpful ranking of vocabulary learning strategies employed by EFL learners in Taiwan. *Journal of Humanities and Social Sciences*, vol. (2), 7-13.
- Yang, J. (2005). *A Study on Correlation between English Vocabulary Learning Strategies and Reading Comprehension Achievement*. M.S. Shandong University (People's Republic of China). Retrieved from ProQuest, UMI Dissertations Publishing, (ID 1027904566).
- Zhang, Z.D. (2007). *An Investigation of Vocabulary Learning Strategies Employed by Senior High School EFL Students*. M.S. Tsinghua University (People's Republic of China). Retrieved from ProQuest, UMI Dissertations Publishing, (ID 1027099883).